

Posvěťte svůj život zpěvem božího jména

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 24. února 2002* ←

*Vzdáte-li se ega, stanete se drahými všem.
Přemůžete-li strach, zbavíte se obav.
Stanete se úspěšnými, dostanete-li pod kontrolu své touhy.
Štěstí dosáhnete, jen když přemůžete chamtivost.*

(verš v sanskrtu)

Vtělení lásky!

Je hlavní povinností člověka, aby dosáhl mysli chladné jako měsíční svit a moudrosti zářivé jako světlo sluneční. Dokud je člověk sobeckým, nikdo ho nebude milovat, včetně vlastní ženy a dětí. Lásku všech si získá, když se vzdá svého ega. Ego je jako bomba, která člověka zničí. Jako první krok by se tedy člověk měl zbavit ega. Dokud je v člověku hněv, nedokáže se osvobodit od lítosti. Všemi bude ctěn, pokud se hněvu vzdá. Chamtivý člověk nemůže nikdy dojít štěstí. Člověk může být šťastný a dokáže druhé činit šťastnými, jen když se vzdá lačnosti. Ego, hněv a chamtivost jsou tři zlé vlastnosti, které člověka mění v démona.

Každou službu, kterou konáte, nabídněte Bohu

Jedno ve světě existuje, znalostí čeho byste znali vše. To pokud není známo, nemá smysl poznávat zbytek. Je jím znalost Já. Nula získá hodnotu jen tehdy, připojíme-li k ní jedničku. Pak čím větší počet nul, tím větší hodnota. Odstraníme-li jedničku, ztratí všechny nuly svoji cenu. Lásku k Já lze přirovnat k číslu jedna. Lidský život má hodnotu jen tehdy, je-li v něm láska pro Já. *Íśaváśjam idam sarvaṃ* (Celý vesmír je prostoupen Bohem). Kdo je Íśvara? To je *čaitanja* (vědomí), které prostupuje všechny bytosti.

Vtělení lásky!

Vaše životy budou vykoupeny jen ustavičnou kontemplací o božím jménu. Celé vaše jmění ani veškeré pohodlí vám nic nepřinesou, nebudete-li mít v sobě lásku k Bohu. V Bháratu (Indii) jsou milióny lidí, kteří slouží svým bližním s božím jménem na rtech.

*Ani pokání ani poutní cesty
ani studium písem či džapa
nepřenesou člověka přes oceán života.
Toho lze dosáhnout jen službou zbožným.*

(verš v sanskrtu)

Služba je velmi důležitá. Poslužte každému s přesvědčením, že Bůh dlí ve všech. Jak sloužíte druhým, musíte zničit své ego. Pakliže službu konáte s pocitem „sloužím jiným,“ nelze ji nazývat službou. *Sarva karma bhagavad prítjartham* (Každý skutek činite pro potěchu Boha). Tento postoj by měl člověk mít, když slouží druhým. Těch, kdo se zúčastňují aktivit služby, je mnoho, ale kolik je těch, kteří se mohou těšit z prospěchu, který odtud plyne? Především byste měli porozumět samotnému pojmu „služba“. Skutečná služba je ta, kterou konáme s božskými pocity a bez myšlenky na sebe. Služba by měla být konána jako oběť Bohu. Služba je hodnotná, jen když ji provádíme s *daivábhimanou* (láskou k Bohu) a nikoli z *déhábhimány* (z připoutanosti k tělu). I jen malý skutek služby vykonaný se záměrem potěšit Boha, získá velký význam.

Pěstujte ducha jednoty

Vtělení lásky!

Zkoumejte, kdo vlastně komu slouží? Ten, který slouží, a ten, jemuž je poslouženo, jsou jedním a tímtéž. *Ékátma sarva bhútántarátma* (tentýž *átman* je přítomen ve všech bytostech). *Ékam sat viprá bahudhá vadanti* (Pravda je jedna, ale učenci k ní odkazují různými jmény). *Ék prabhu ké anék nám* (Jeden Bůh má mnoho jmen). Bůh je jeden, i když ho velebíte různými jmény. Jména a podoby nejsou důležité. Základem oddanosti je cit. Bůh je *bhávaprija* (ten, který miluje city), nikoli *báhjaprija* (ten, který miluje vnější podívanou), což znamená, že Bůh za tím, co konáte, vidí váš cit.

Přijeli sem lidé z Vidžajavády poté, co se zúčastnili *gráma sévy* (služby vesnicím) a mají za sebou 76 dnů zpěvu božího jména. Ze Širdí sem vykonaly pouť tisíce oddaných. Navštívili různá poutní místa a sem přišli z Kanjáakumáří

přes Bengalúr. *Karmánubandhíni manušja lóké* (Lidské společenství je svázáno konáním). Proč vám bylo dáno tělo? Bůh vám dal tělo, abyste prováděli *lóka sévu* (službu světu). Nezneužívejte tělo tím, že naleznete zálibu v nedobrych myšlenkách a skutcích. Konejte skutky vznešené a posvěťte své životy. Nejpřednější povinností člověka je sloužit společnosti se vznešenými pocity. Považujte tedy tělo za nástroj, který vám dal Bůh, abyste s láskou sloužili svým bližním.

Bůh je přítomen v každé bytosti coby věčný svědek. Tuto pravdu hlásíme skrze „sóham“, jak je vysloveno každým dechem – „só“ s každým nádechem a „ham“ s každým výdechem. „Só“ znamená To (Bůh) a „ham“ znamená Já. To je proces, který se v každé lidské bytosti opakuje každý den 21 600 krát. Tolikrát denně připomíná tímto způsobem vnitřní hlas člověku jeho božskou podstatu. Člověk však svého vnitřního hlasu nedbá a chová se jako blázen. Kdo je ten, kdo koná? Kdo dýchá, kdo mluví, kdo naslouchá a kdo koná? Ono Já uvnitř, stejné ve všech. Pěstujte tohoto ducha jednoty. Ten, který koná, a ten, který vás ke konání přiměje, jsou jeden a týž. Pochopte, že nesloužíte jiným, sloužíte sobě.

Stejnou pravdu hlásají i vědy ve svých čtyřech *mahávákjích*: *pradžňánam brahma* (*brahma* je nejvyšším vědomím), *aham brahmásmi* (Já jsem *brahma*), *tattvamasi* (to Ono jsi ty), *ajam átma brahma* (tento *átman* je *brahma*). To jsou největší učení, jaká vědy lidstvu nabízejí. Člověk však dnes bohužel ztratil víru v učení véd. Božství září v každém dechu člověka. Popravdě řečeno, člověk je obdařen moudrostí (*sudžňánou*) a uvědoměním (*pradžňánou*). Člověk však z nevědomosti jedná proti své božské podstatě. Než sníte jídlo, nabízíte je Bohu slovy modlitby:

*Brahmárpanam brahma havir
brahmágnau brahmaná hutam
brahmaiva téna gantavjam
brahma karma samádhiná.*

Říkáte tím, že jídlo obětujete *brahma*. Kde potom je *brahma*? Je uvnitř. Bezprostředně tak Bůh odpovídá z nitra:

*Aham vaišvánaró bhútvá
práninám déhamáśritah
pránápána samájuktah
pačámjannam čaturvidham.*

Opěvujte lidský život záslužnými skutky

Bůh je přítomen v každém v podobě Vaišvánary. Pomáháte-li tedy jiným, pomáháte sobě. Podobně lze ubližování druhým pokládat za ubližování sobě samým. *Sarva džíva namaskáram kěšavam pratigaččhati* (Kohokoli pozdravíte, dojde to k Bohu) a také *Sarva džíva tiraskáram kěšavam pratigaččhati* (Kohokoli kritizujete, dojde to k Bohu). Bez pochopení jednoty božství nemá ani smysl podnikat poutě ani zpívat boží jméno. Nazývejte ho libovolným jménem a uctívejte ho v jakékoli podobě, Bůh je jeden. Na tento princip jednoty nikdy neopomínejte. Člověk však, bohužel, tuto jednotu štěpí do rozmanitosti.

Pokuste se představit si v rozmanitosti jednotu. To je opravdová služba, jíž se má člověk ujmout. *Man mé rám hath mé kam* (umístěte Boha do svých srdcí a rukama služte společnosti). Pak jakoukoli práci budete konat, bude proměněna v bohoslužbu. Lidem dnes chybí víra ve stezku služby. Po mnoho let už posloucháte přednášky a vykonáváte různé aktivity služby. Čeho jste však dosáhli? Čeho znalost jste si osvojili? Vůbec ničeho. Měli byste proto v prvé řadě pěstovat správné chování. Rozviňte u sebe správné zření, správné slyšení a správnou řeč. Budete-li toto cvičit, můžete rozvinout dobrotu. Teprve tehdy lze dosáhnout *nirvány* (osvobození).

Nemějte dojem, že Bůh se omezuje jen na chrámy. Nestačí, když jen zajdete do chrámu a pozdravíte sochy Boha. Pozdravte naopak všechny bytosti s přesvědčením, že zdravíte samotného Boha. Bez něho neexistuje žádná bytost, on je tím, kdo obývá nitro každé bytosti (*sarva bhútántarátmá*). Prvořadým úkolem člověka je tuto pravdu pochopit a podle ní jednat.

Už dlouho posloucháte různé přednášky, konáte poutě a čtete svaté texty. K čemu to však je, když ve vás nenastává proměna? Dnešní člověk má srdce jako z kamene. Srdce by však mělo být měkké jako máslo. Mysl by měla být chladná jako měsíční svit a řeč sladká jako med. Toto jsou hlavní hodnoty, které Satja Sái Organizace reprezentuje, jsou to skutečné ozdoby člověka. Byť je člověk nadán svatými vlastnostmi a nesmírnými silami, neužívá je k službě jiným a vede život beze smyslu. Byť jej Bůh obdařil sladkým srdcem a posvátnou myslí, člověk jich neužívá řádně. Nikdy nevyslovte drsné slovo; mluvíte vždy měkce a sladce a schopností, které vám dal Bůh, užívejte správně.

Vtělení lásky!

Narodit se jako lidská bytost je největším požehnáním. *Džantúnám nara džanma durlabham* (Ze všech živých bytostí, lidské zrození je nejvzácnější). Je to důsledek zásluh získaných po mnoho předchozích životů. Takový svatý život by neměl být zneužit. Mluvíte sladce a s usměvavou tváří nabídněte každému svoji úctu.

Nazýváte se oddanými. V tom výroku však není pravdy, pokud vám chybějí šlechtné vlastnosti. Svoji mysl proto naplňte šlechtnými myšlenkami a konejte záslužné skutky. V nich spočívá sláva lidského života. Svým chováním byste si měli zasloužit všeobecnou úctu.

Nepovažujte se za pouhé smrtelníky. *Džíva* je *déva* (člověk je božský). To je základní učení indické filosofie. *Íšvarah sarva bhútánám* (Bůh obývá nitro každé bytosti). Naplňte svá srdce takovými vznešenými city, vnešte je do praxe a posvěťte své životy. Pamatujte si, že jste se narodili jako lidské bytosti. Žijte tedy tak, abyste tomuto svému lidskému zrození dostáli.

Duchovnost neznamena pouhé uctívání, konání poutí nebo zpěv *bhadžanů*. Duchovnost spočívá v tom, že v sobě člověk ničí zvířecké sklony a zvedá se na božskou úroveň. Té nemůže dosáhnout, dokud v něm zvířecké sklony přetrvávají. V člověku ovšem den po dni takové vlastnosti sílí. Nejste přece ani divoká zvířata, aby se vás ostatní báli, ani povolná domácí zvířata, která se bojí ostatních. Narodili jste se jako lidská bytost se šlechtnými lidskými vlastnostmi. Proto svoji lidskost a své božství poznávejte. Dnes si ovšem člověk není schopen tuto pravdu uvědomit a následně maří svůj život.

Božství lze dosáhnout pouze láskou

Vtělení lásky!

Je pro Vás důležité, abyste si i zapsali, co Vám tu dnes a znovu opakuji. Nikdy tato učení neopomínejte. Božská síla, uvnitř vás skrytá, je neomezená. *Anóranján maható mahján* (Božství je menší než nejmenší a větší než největší). Je tedy nemožné jakkoli odhadnout podstatu božství. Slova tu k popisu nestačí a každý popis slouží jen vašemu vlastnímu uspokojení. Je velkou chybou snažit se svojí omezenou myslí dávat oné nekonečné síle nějaká měřítko.

Mikrokosmos a makrokosmos se od sebe nicméně liší jen v kvantitě, nikoli v kvalitě. Zde je drobný příklad. Voda oceánů je slaná. Běžte k oceánu a naberte si hrnek vody. Voda v oceánu a voda v hrnku se liší jen množstvím, ovšem chuť je stejná. Měli byste mít na paměti vždy kvalitu, nikoli množství. Boha zajímá pouze kvalita. Jedna čajová lžička kravského mléka je lepší než sudy mléka oslího. Nenechte se unést množstvím. Nehoňte se za hmotnými předměty. A nebuďte chtiví, chtivost vede k zármutku. Usilujte o jakost, protože ne množství, ale jakost vám přinese štěstí.

Vtělení lásky!

Dnes je mnoho těch, kdo hledají Boha. Kde je Bůh? Je zde i tam, je všude. Je-li tomu tak, kde se bere potřeba ho hledat?

Prahláda řekl:

Nikdy nepochybujte, že Bůh je tu, nikoli tam. Kdekoli jej hledáte, tam je.

(báseň v telugu)

Byl to malý chlapec. Jeho učitelé Čanda a Amarka ho chtěli přesvědčit, že se mýlí, a dokonce ho trestali, ale Prahláda byl ve svém rozhodnutí nezastrašitelný. Jeho mysl byla stále soustředěna na Pána Nárájanu. Neustále opakoval jeho jméno. Jednoho dne ho jeho otec Hiranjakašipu zavolal a řekl mu: „Můj milý, zdá se, že jsi studoval mnoho předmětů. Dovol mi potěšení některému z nich naslouchat.“

Prahláda odpověděl:

*Otče! Učitelé mě učili mnoha věcem.
Pochopil jsem čtyři cíle života:
dharmu (správné chování), arthu (jmění),
kámu (touhu) a mókšu (osvobození).
Studoval jsem mnoho věcí;
vlastně jsem pochopil pravou podstatu vzdělání.*

(báseň v telugu)

Když se ho pak otec zeptal, co tedy je podstatou vzdělání, zazpíval Prahláda božské jméno, Óm namó Nárájanája. Otce popadl vztek. Nemohl snést, že Prahláda opakuje jméno Pána Nárájanu. Potrestal ho a poslal pryč. Hiranjakašipu nenáviděl Boha, kdežto Prahláda k Bohu choval silnou lásku. Jen láskou lze *mánavatvu* (lidství) proměnit v *daiivatvu* (božskost).

Vtělení lásky!

Nechovejte nikdy nenávist ani žárlivost. Zničte své ego. Jen tehdy ve vás vykvete láska. Pouhou láskou pak můžete dosáhnout božství. Proto zpívaly *gópiky*:

*Ó, Kršno, hraj na svoji sladkou flétnu
a sázej semínka lásky na poušti srdcí bez lásky.
Kéž na zem padá déšť lásky
a řekám lásky kéž dá téci.*

(píseň v telugu)

Jakým nektarem je píseň Božského! Jen ti, kdo jsou naplněni božskými pocity, mohou zažít jeho chuť.

Opakujte boží jméno a spaste svůj život

Vtělení lásky!

Může to být tak, že přísnou duchovní praxi, k níž patří meditace, pokání, jóga a jiné, nezvládnete. Postačí, když budete zpívat boží jméno. Nepouštějte se do cvičení, jimž nerozumíte. Držte se nejjednodušší cesty, opakování božího jména, tzv. *námasmarany*. V *krtajuze* se jako cesta k osvobození předepisuje meditace. V *trétajuze* to byla *jadžňa*. V *dváparajuze* prováděli lidé *arčanu* (uctívání) a nyní, v *kalijuze* se coby cesta k osvobození předepisuje *námasmarana*.

*Nyní, ve věku kali vám samo zpívání Pánova jména zaručí osvobození.
Není větší cesty nad tuto.*

(verš v sanskrtu)

Nuže, zpívejte jeho jméno a překročte tento oceán světského života. *Námasmarana* je základem všech duchovních cvičení.

Vtělení lásky – studenti, poutníci a dobrovolníci!

Existuje devět cest oddanosti: *šravanam* (poslouchání), *kírtanam* (zpívání), *Višnusmaranam* (soustředění se na Višnu), *padasévanam* (služba lotosovým nohám Pána), *vandanam* (pozdravení Pána), *arčanam* (uctívání), *dásjam* (poslušnost), *snéham* (přátelství), *átmanivédanam* (vzdání se sebe).

Cesty se mohou lišit, ale cíl je jeden a týž. Jděte po kterékoli z nich a dojděte cíle. Jak plyne čas, měli byste být cíli blíže. Neodcházejte od něho. Nikdy nekonejte proti božím příkazům. Nepoddávejte se sobectví nebo svému úzkému zájmu. Sobectví vás odvede od duchovnosti. Vzdejte se sobectví a věnujte svůj život božským věcem. Půjdete-li po duchovní cestě, dostane se vám božské energie. Dnes sem přijely tisíce lidí ze Širdí poté, co shlédli mnoho *punja kšéter* (poutních míst). Ti lidé po celou dobu zpívali božské jméno. To síla *námasmarany* je přivedla do Prašánti Nilajam.

*Kšétr*y (pole) se mohou lišit, avšak *kšétradžňa* (ten, kdo zná pole) je jeden. V Gítě říká Pán: „*Kšétradžňam čápi mám viddhi* (Poznej Mě také jako toho, kdo zná pole). Nemůže být *kšétr*a bez *kšétradžni*. Můžete navštívit celou řadu *punja kšéter*, ale především musíte pročistit svou *hrdaja kšétru* (pole srdce). Nikdy nemluvte příkře. Nekritizujte druhé. Zanechte *para čintany* (přemýšlení

o druhých) a pěstujte místo toho *paramátma čintanu* (přemýšlení o Bohu). To je pravá *sádhana*.

Služte v nejvyšší možné míře lidem, kteří to potřebují. Služba, kterou nabídnete, by měla mít smysl a účel. Zde je malý příklad. Mnoho bývalých studentů se v okolních vesnicích, například v Brahmanapalli, Beedupalli, Enumulapalli a dalších, ujalo různých aktivit služby. Jak by člověk měl sloužit? Inu, v duchu skutečné služby! Jdete-li do vesnice konat službu, pak byste do těchto aktivit měli zapojit i samotné vesničany a motivovat je tak, aby se tak posvátné činnosti ujali ve své vsi každý den. Každý den tam přece nemůžete dojíždět. Můžete jednou dvakrát za měsíc.

Když tedy do svých aktivit služby zahrnete i vesničany, naučí se sloužit sami. Měli byste je učit důležitosti čistoty. Vesničané obvykle žijí v nehygienických podmínkách, které zapříčiňují různé nemoci. Učte je tedy, jak svou vesnici udržovat čistou. Voda, kterou pijeme, a vzduch, jež dýcháme, by neměly být znečištěné. Teprve pak můžeme vést šťastný a zdravý život.

Pěstujte své *samjag dršti* (správné vidění), *samjag vák* (správnou mluvu), *samjak šravanam* (správné slyšení), *samjag bhávam* (správné myšlení) a *samjak karmu* (správné konání). To váš život učiní dokonalým. Pak začnete zasluhovat boží milost. Teprve poté můžete dosáhnout *sájudžjam* (osvobození). *Sálókjám* (vnímání božského) je prvním krokem, *sámípjám* (blízkost božství) druhým, *sárúpjám* (totožnost s božstvím) třetím a *sájudžjam* (splnutí s božstvím) je krokem čtvrtým. Jako se řeky posléze vlévají do oceánu, měl by člověk splýnout v jedno s Bohem. *Nadínám ságaró gatih* (oceán je cílem řek).

Jaký je cíl lidského života? Je jím potěcha ze světských radostí? Nikoli. Můžete mít veškeré pohodlí, jaké si jen přejete, avšak nakonec byste měli usilovat o jednotu s božstvím. Skutečným účelem života je mít vidění Boha, zažít jej a posléze s ním splýnout. Dnes však člověk dělá přesný opak. Zapomněl na Boha a utrácí život vyhledáváním světské radosti. Lidský život je velmi posvátný, ušlechtilý a božský. Neměli bychom jej tedy utrácet v takových bezcenných radovánkách.

Studenti! Poutníci!

Nenechte se odvádět z cesty světskými radostmi. Vydejte se na posvátnou stezku a posvěťte svůj čas zpíváním božího jména (*námasmaranou*). K tomu si není zapotřebí vyhrazovat určitý čas nebo konkrétní místo. Konat *námasmaranu* můžete, kdekoli jste a cokoli právě děláte. Je třeba platit za vodu, za elektřinu atd., ale za zpěv božího jména se neplatí. V tom vás nikdo nemůže zastavit. Je to velmi prosté a přitom tolik účinné.

Ale právě tím, jak snadno se *námasmarana* praktikuje, si lidé její cenu neuvědomují. Myslí si, že Boha lze dosáhnout jen přísným odříkáním. To je chybně chápáno. Aniž byste působili potíže sobě nebo jiným, můžete zpívat boží jméno. Pěstujte lásku k Bohu. To je pravá oddanost. Bez lásky neexistuje oddanost. Láska je základem všech duchovních cvičení, jako je *džapa*, *tapas*, jóga, *dhjána* a jiné. Jakékoli duchovní cvičení, pokud mu chybí láska, je zbytečným cvičením.

Pro život vezdejší i poté, láska je nejdůležitější. Láska je základním požadavkem pro všechny, ať je člověk *árta* (strádající), *arthárthí* (toužící po majetku), *džidžňásu* (hledající vědění) či *džňánin* (moudrý). Láska je základem pro teistu i ateistu. Rozvíjejte v sobě takovou posvátnou lásku. Nikoho nekritizujte ani nezesměšňujte. Každému dávejte štěstí tím, že s ním budete sdílet lásku. To je skutečná duchovní praxe. Běžte touto snadnou cestou, zažívejte blaženost (*ánandu*) a posvěťte své životy.

V Prašánti Nilajam dne 24. února 2002